

DE VAKANTIE BEGINT

Onlangs zat ik onder een beukenboom in New Forest. Ik kijk graag naar de beuk en bestudeer hem, net zoals ik bij vele andere bomen doe, omdat elke boom zijn eigen eigenaardigheden en gewoonten heeft. Elke boom heeft zijn eigen speciale manier om zijn takken uit te laten lopen, zijn schors te laten groeien, zijn bladeren te openen enzovoort. Terwijl ik omhoogkeek naar die beukenboom en de wijsheid bewonderde waarmee God hem had gemaakt, zag ik een eekhoorn rond de stam en over de takken rennen. Ik dacht bij mezelf: deze beukenboom betekent veel meer voor jou dan voor mij, want het is jouw huis, jouw leven, het is voor jou alles. De grote takken waren de hoofdwegen van zijn stad en de kleine takken waren de laantjes. Ergens in die boom had hij zijn huisje en de kastanje was zijn dagelijks voedsel, hij leefde ervan. Welnu, de juiste manier om met Gods Woord bezig te zijn, is niet om er alleen maar over na te denken of het te bestuderen, zoals een student doet, maar om ervan te leven, zoals die eekhoorn leeft van zijn beukenboom. Laat het voor jou, in geestelijk opzicht, je huis, je thuis, je voedsel, je medicijn en je kleding zijn. Het is het enige dat nodig is voor het leven en de groei van je ziel.

– ‘Living on the Word’ (15 maart 1883)

Spurgeon was, om een oude uitdrukking te gebruiken, een ‘veelzijdig man’. Zijn levenslange maar minder bekende kant van zijn veelzijdigheid was zijn liefde voor de natuur en het platteland. Hij had veel boeken over de natuur, planten en dieren. De klassieker van Gilbert White, *The Natural History and Antiquities of Selbourne*, kende hij door en door. Hij was zelfs zo dol op dit boek, dat hij in 1873 de plaatsen die White beschreef tot een hoogtepunt van zijn zomervakantie maakte. In deze context beginnen de brieven over zijn zomervakantie ...

Alton, juni 1873. – Ik geniet met volle teugen. Onze paarden zijn nobele grijsaards; het rijtuig met daarachter mijn bagagekoffer is uiterst comfortabel. Onze reis verloopt soepel en stijlvol zoals zelden is geëvenaard en nog nooit is overtroffen. Vanuit Guildford reden we naar de voet van de Martha Chapel, vanwaar we naar de top klommen. Wat een uitzicht! Daarna naar beneden, terug naar Guildford en de Hog’s Back op. We vergisten ons in de route en reden op een oude voormalige Romeinse weg, het was een immens breed en groen pad. Wat een prachtig landschap! De weg zelf was een lust voor het oog en de uitzichten aan weerszijden waren geweldig. We reden door naar Farnham, waar we dineerden en naar Bishop’s park gingen, dat je ongetwijfeld nog herinnert vanwege de herten en de iepenlaan. De weg van Farnham naar Alton was mooi en vruchtbaar; verder waren er geen bijzonderheden om over te vertellen. Gisteravond heb ik een deel van een preek doorgenomen, daarna ben ik om half twaalf naar bed gegaan. Ik viel meteen in slaap, droomde niet en heb de hele

nacht doorgeslapen. Om zes uur werd ik wakker, stond toen op en heb de preek afgemaakt. Het gaat al zoveel beter met me; ik voel me goed genoeg om weer aan het werk te gaan.

Het handelsstadje Farnham, 19e eeuw.

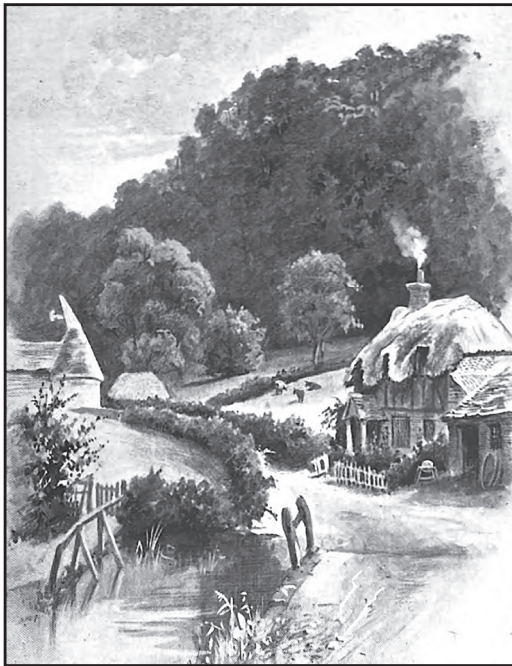
We gaan vanmiddag naar Selbourne. Ik wou dat je bij me was! Maar ik zal je alles vertellen wat ik zie, zodat je weet waar ik ben en wat ik doe. Trouwens, vanochtend zijn we hier naar de kerk geweest en hebben we een oude deur gezien die door de parlementariërs is doorboord tijdens de Burgeroorlog in de tijd van Cromwell. We werden ook getraakteerd op een uitbundige hoeveelheid orgelmuziek die ons door een jonge heer werd aangeboden. De kerk is heel mooi en smaakvol gerestaureerd.

Dezelfde dag, later. De rit was heerlijk en ik voel me zo goed. Selbourne is een klein paradijs vol geneugten. Het is Zwitserland in het klein, na elke bocht verandert het landschap. Als het in het buitenland lag, zou de hele

wereld ernaartoe trekken. We waren er allemaal erg van gecharmeerd; wie zou dat niet zijn? Gilbert White zou er een prachtig verslag van kunnen maken. Heuvel, vallei, rivier, dal, paden en bossen – alles binnen een zeer klein bereik en met oneindige verscheidenheid.

We keerden terug naar Alton om een deel van ons reisgezelschap uit te laten stappen; en na overleg besloten we om morgen terug te keren naar Selbourne en meer te zien van dat juweeltje van een dorp.

The Hanger, Selbourne, uit Hampshire, with the Isle of Wight (1901).

Selbourne. – Wat hebben we een geweldige ochtend gehad! We beklommen de heuvel via een zigzagpad dat boven het dorp uitkwam en ons een prachtig uitzicht bood. Het was heerlijk om tussen de hoge beuken door te lopen en op het dorp neer te kijken, en om vervolgens via kronkelende paadjes af te dalen naar het stadje zelf.

The Wakes, het huis van de natuuronderzoeker Gilbert White.

We gingen naar het huis van Gilbert White en werden heel vriendelijk ontvangen door professor Bell en zijn vrouw, allebei heel oude mensen. We raakten al snel vertrouwd met elkaar en we werden in de watten gelegd ...

We dwaalden rond alsof we in het paradijs waren en gingen toen op weg naar Alresford. Wat heb ik genoten en wat voel ik me gezond! Ik heb me nog nooit zo goed gevoeld. We genieten allemaal zo van het landschap, dat we er niet dankbaar genoeg voor kunnen zijn. O, was je maar hier!

*Alresford, zoals weergegeven in John Duthy's Sketches
of Hampshire (1839).*

Ik hoop en bid dat je een dezer dagen kunt komen. Vanuit Alresford reden we langs de prachtige vallei van de Itchen naar hier (Winchester). Je lieve briefje was alles wat ik nodig had om me gelukkig te voelen. Sinds woensdag stapelen de brieven zich hier op. Ik heb er al vijftientig beantwoord ...